

## Co je rekurze?

Rekurze je, když funkce volá sama sebe, aby vyřešila menší podproblém původního problému. Funguje to podobně jako když se díváš do dvou zrcadel naproti sobě – vidíš nekonečný odraz. Ale v programování musíš určit **konečný bod**, tzv. **podmínku ukončení (base case)**, jinak by se funkce volala donekonečna.

## Jednoduchý příklad v Pythonu – faktoriál

Faktoriál čísla  $n$  (značí se  $n!$ ) je součin všech celých čísel od 1 do  $n$ .

Např.:

$$5! = 5 \times 4 \times 3 \times 2 \times 1 = 120$$

Rekurzivní verze:

```
python                                                                    Copy Edit

def faktorial(n):
    if n == 0 or n == 1: # podmínka ukončení
        return 1
    else:
        return n * faktorial(n - 1) # rekurzivní volání

print(faktorial(5)) # výstup: 120
```

## Jak to funguje krok za krokem:

- `faktorial(5)` → `5 * faktorial(4)`
- `faktorial(4)` → `4 * faktorial(3)`
- `faktorial(3)` → `3 * faktorial(2)`
- `faktorial(2)` → `2 * faktorial(1)`
- `faktorial(1)` → `1` (tady se to zastaví a začne to „vracet“ hodnoty zpět nahoru)

Můžeš nám vysvětlit prosím rekurzi pro mazání souboru? Proč je potřeba?

Jasně, výborná otázka! Rekurse se při **mazání souborů** používá hlavně tehdy, když **mažeme složku**, která obsahuje další podsložky a soubory. Není to tedy o mazání jednoho souboru, ale **stromové struktury** – a tam rekurse skvěle sedí.

### Proč je rekurse při mazání složek potřeba?

Složky (adresáře) se mohou vnořovat – tj. složka může obsahovat jinou složku, která zase obsahuje další...

Abys mohla smazat hlavní složku, musíš **nejdřív smazat vše uvnitř**.

A to je ideální situace pro rekurzi:

- podíváš se, co je uvnitř složky
- pokud je to soubor, smažeš ho
- pokud je to další složka, zavoláš **stejnou funkci znovu** – a ta řeší to samé, jen na vnořenější úrovni

### Příklad v Pythonu – rekurzivní mazání složky

```
python Copy Edit

import os

def smaz_slozku_celkove(cesta):
    if os.path.isdir(cesta):
        for polozka in os.listdir(cesta):
            plna_cesta = os.path.join(cesta, polozka)
            smaz_slozku_celkove(plna_cesta) # rekurzivní volání pro podsložky a soubory
        os.rmdir(cesta) # smaže prázdnou složku
    else:
        os.remove(cesta) # smaže soubor
```

Použití:

```
python Copy Edit

smaz_slozku_celkove("/cesta/k/moji/slozce")
```

## Jak to funguje?

1. Funkce nejprve zjistí, zda je zadaná cesta složka ( `os.path.isdir` ).
  2. Pokud ano, projde její obsah ( `os.listdir` ) a na každou položku zavolá **sama sebe** – to je ta rekurze!
  3. Tím se dostane až k nejvnitřnějším souborům (které smaže).
  4. Poté se vrací zpět nahoru a maže prázdné složky.
- 

## Proč nestačí `os.rmdir` nebo `os.remove` ?

- `os.remove()` smaže jen soubor
- `os.rmdir()` smaže jen prázdnou složku
- ale reálné složky často obsahují další věci, takže bez rekurze to nepůjde

## Co je to jmenná konvence souborů jako `*.txt` ?

Zápis `*.txt` znamená:

- `*` = jakýkoli název souboru
- `.txt` = koncovka souboru (přípona), v tomto případě označující **textový soubor**

Takže `*.txt` znamená **všechny soubory, které končí na `.txt`**, například:

- `poznamky.txt`
- `seznam.txt`
- `uloha1.txt`

Používá se to často při hledání nebo filtrování souborů ve složce – např. ve skriptech nebo při mazání, kopírování, načítání souborů určitého typu.

## Další běžné přípony a co znamenají:

Přípona	Typ souboru	Vysvětlení
<code>.txt</code>	Textový soubor	Obsahuje čistý text, čitelný pro člověka
<code>.csv</code>	Comma Separated Values	Textový soubor s daty oddělenými čárkami (nebo středníky)
<code>.json</code>	JavaScript Object Notation	Strukturovaný datový formát, čitelný pro stroj i člověka
<code>.py</code>	Python script	Zdrojový kód v jazyce Python
<code>.log</code>	Logovací soubor	Záznamy událostí nebo výpisy programů
<code>.jpg</code> , <code>.png</code> , <code>.gif</code>	Obrázky	Různé formáty pro grafické soubory
<code>.pdf</code>	Portable Document Format	Dokumenty (často finální formát pro sdílení)
<code>.zip</code> , <code>.rar</code>	Komprimované soubory	Archivované složky/soubory

## Jak použít `*.txt` v Pythonu

Například chceš načíst všechny `.txt` soubory ve složce:

```
python                                                                    Copy Edit

import glob

txt_soubory = glob.glob("*.txt") # vypíše seznam všech .txt souborů v aktuální složce
print(txt_soubory)
```

## Bonus – co je `*` a jak funguje:

`*` je **wildcard** (zástupný znak) a znamená „cokoli“ (0 a více znaků).

Například:

- `*.py` = všechny Python soubory
- `data*` = všechny soubory začínající na „data“
- `*log*` = všechny soubory, které **obsahují** slovo „log“

## Jak funguje `[]` v názvech souborů

Uvnitř `[]` specifikuješ sadu povolených znaků pro jednu pozici v názvu souboru.

### Příklady:

- `file[1-3].txt`  
odpovídá: `file1.txt`, `file2.txt`, `file3.txt`
- `test[ab].py`  
odpovídá: `testa.py`, `testb.py`
- `data[0-9].csv`  
odpovídá souborům jako: `data0.csv`, `data1.csv`, ..., `data9.csv`

## V Pythonu s `glob`:

python

Copy

Edit

```
import glob
```

```
# všechny soubory file1.txt, file2.txt, file3.txt
```

```
soubory = glob.glob("file[1-3].txt")
```

```
print(soubory)
```



## Shrnutí zástupných znaků (wildcards):

Symbol

Význam

<code>*</code>	libovolný počet jakýchkoli znaků (vč. žádného)
<code>?</code>	právě jeden libovolný znak
<code>[abc]</code>	jeden znak z množiny <code>a</code> , <code>b</code> , nebo <code>c</code>
<code>[a-z]</code>	jeden znak z rozsahu <code>a</code> až <code>z</code>
<code>[!x]</code> nebo <code>[^x]</code>	negace – jakýkoli znak kromě <code>x</code>

## Příklad kombinace:

python

Copy

Edit

```
glob.glob("data[0-9]*.csv")
```

Najde třeba:

- data1.csv
- data2\_backup.csv
- data3\_2024.csv

## Co je to encoding (kódování)?

Encoding (kódování) určuje, jak se znaky ukládají do souboru jako bajty.

Počítače nerozumí písmenkům nebo znakům – vše musí být převedeno na čísla / bajty.

---

## Co je UTF-8?

UTF-8 je zkratka pro Unicode Transformation Format – 8bit.

Je to **nejpoužívanější formát** kódování textu na světě (včetně webu, Pythonu atd.).

- Podporuje všechny znaky Unicode (např. české znaky, emoji, čínské znaky, atd.)
- Je zpětně kompatibilní s ASCII (tedy běžné znaky jako A-Z, 0-9, . atd.)
- Ukládá znaky jako **proměnný počet bajtů** (1–4 bajty podle složitosti znaku)

## Příklady:

Znak	Unicode kód	UTF-8 bajty
A	U+0041	1 bajt
č	U+010D	2 bajty
😄	U+1F60A	4 bajty

## Proč na tom záleží?

Když otevřeš nebo uložíš soubor ve **špatném kódování**, text se může „rozbít“ (např. místo č se objeví �� nebo nesmyslné znaky).

## V Pythonu – použití UTF-8 při čtení/zápisu souborů:

python

Copy

Edit

```
# Čtení souboru s UTF-8
with open("soubor.txt", encoding="utf-8") as f:
    obsah = f.read()

# Zápis souboru s UTF-8
with open("vystup.txt", "w", encoding="utf-8") as f:
    f.write("čau světe! 😄")
```

## Shrnutí výhod UTF-8:

- **Univerzální** – funguje s jakýmkoli jazykem (česky, japonsky, emoji...)
- **Efektivní** – pro běžný text zabírá málo místa
- **Bezpečný** – zabraňuje chybám s diakritikou
- **Standardní** – výchozí ve většině nástrojů, webu i Pythonu

## Má Python výchozí (defaultní) kódování?

Ano, má, ale liší se podle prostředí a verze Pythonu:

### Od Pythonu 3.7 a vyšších:

- Výchozí kódování při práci se soubory je **platform-dependent**:
  - Na **Windows** to bývá často `cp1250` nebo `cp1252` (Windows-1250/1252 – středoevropské kódování)
  - Na **Linuxu/macOS** to bývá `utf-8`

### Ale pozor:

- **Vždy je lepší kódování určit ručně**, protože jinak můžeš narazit na problémy s diakritikou, zejména když:
  - kód poběží na jiném OS
  - načítáš soubory od jiných lidí
  - ukládáš české znaky (č, ř, ž...)

### Doporučený způsob (vždy zadat `encoding="utf-8"`):

python

Copy

Edit

```
with open("soubor.txt", "w", encoding="utf-8") as f:
    f.write("čau světe")
```

### Jak zjistit výchozí kódování tvého Pythonu:

python

Copy

Edit

```
import locale
print(locale.getpreferredencoding(False))
```

### Nebo:

python

Copy

Edit

```
import sys
print(sys.getdefaultencoding())
```



## Shrnutí:

Otázka	Odpověď
Má Python výchozí kódování?	Ano, ale není vždy <code>utf-8</code>
Musím zadávat <code>encoding="utf-8"</code> ?	<b>Doporučuje se ano</b> – pro jistotu a přenositelnost
Kdy to opravdu vadí?	Při práci s diakritikou, mezi systémy, nebo když čteš/zapisuješ cizí soubory

Co ještě znamená ve for když prohledávám a zadám `topdown=False`?

Skvělý dotaz! `topdown=False` se používá při **procházení adresářů** – typicky s funkcí `os.walk()`.

## Co dělá `os.walk()` ?

Funkce `os.walk()` prochází celou složkovou strukturu od zadané cesty – buď:

- **shora dolů** ( `topdown=True` , což je výchozí)
- **nebo zdola nahoru** ( `topdown=False` )

## `os.walk()` – co dělá:

Funkce `os.walk()` prochází **adresářový strom** a při každé iteraci ti vrátí:

- `root` : aktuální složku
- `dirs` : seznam podsložek
- `files` : seznam souborů

## Co znamená `topdown=True` (výchozí chování):

- Prochází **odshora dolů** – tedy nejprve navštíví **nadřazenou složku**, a pak její podsložky.

python

 Copy

 Edit

```
import os

for root, dirs, files in os.walk("moje_slozka", topdown=True):
    print("Procházím složku:", root)
```

Vhodné, když chceš:

- měnit seznam `dirs` za běhu – např. přeskočit určité složky
- nejdřív pracovat se složkami, pak se soubory uvnitř

## `topdown=False` :

- Prochází **odspodu nahoru** – nejprve nejvnitřnější složky, až nakonec nadřazené.

python

 Copy

 Edit

```
for root, dirs, files in os.walk("moje_slozka", topdown=False):
    print("Procházím složku:", root)
```

Vhodné, když chceš:

- **mazat složky** – protože musíš nejprve smazat obsah a teprve pak samotnou složku (klasický důvod!)
- nebo řešíš něco, co závisí na tom, co je **uvnitř složek**

## 💡 Mini příklad rozdílu:

Struktura složky:

lua

📄 Copy

✎ Edit

```
projekt/  
├── data/  
│   └── soubor.csv  
└── log/  
    └── app.log
```

`topdown=True` :

Projde složky v tomto pořadí:

1. `projekt/`
2. `projekt/data/`
3. `projekt/log/`

`topdown=False` :

Projde složky v opačném pořadí:

1. `projekt/data/`
2. `projekt/log/`
3. `projekt/`



## 🔧 Skript na mazání pouze prázdných složek:

python

📄 Copy

✎ Edit

```
import os  
  
def smaz_prazdne_slozky(cesta):  
    for root, dirs, files in os.walk(cesta, topdown=False):  
        # pokud složka nemá žádné soubory ani podsložky  
        if not dirs and not files:  
            try:  
                os.rmdir(root)  
                print(f"Smazaná prázdná složka: {root}")  
            except OSError as e:  
                print(f"❌ Nelze smazat {root}: {e}")  
  
# Zavolej funkci s cestou ke kořenové složce  
smaz_prazdne_slozky("moje_slozka")
```

### Co skript dělá:

- `os.walk(..., topdown=False)` → projde složky **od nejvnitřnějších**
  - Pro každou složku se zkontroluje, zda:
    - neobsahuje **soubory** (`files == []`)
    - neobsahuje **podslložky** (`dirs == []`)
  - Pokud je opravdu prázdná → smaže se pomocí `os.rmdir()`
- 

### Příklad použití:

Dejme tomu, že máš složku `projekt/` a v ní jsou už **některé prázdné složky** – spustíš tento skript a on je bezpečně odstraní, aniž by sáhl na složky, které obsahují něco důležitého.